Programowanie Współbieżne

Komunikacja między procesowa IPC

W systemie V są 3 rodzaje komunikacji między procesowej.

- kolejki komunikatów
- semafory
- pamięć wspólna

	Kolejka komunikatów	Semafor	Pamięć wspólna
plik nagłówkowy	<sys msg.h=""></sys>	<sys sem.h=""></sys>	<sys shm.h=""></sys>
funkcja systemowa tworzenia lub otwierania	msgget	semget	shmget
funkcja systemowa operacji sterujących	msgctl	semctl	shmctl
funkcje systemowe przesyłania	msgsnd	semop	shmat
	msgrcv		shmdt

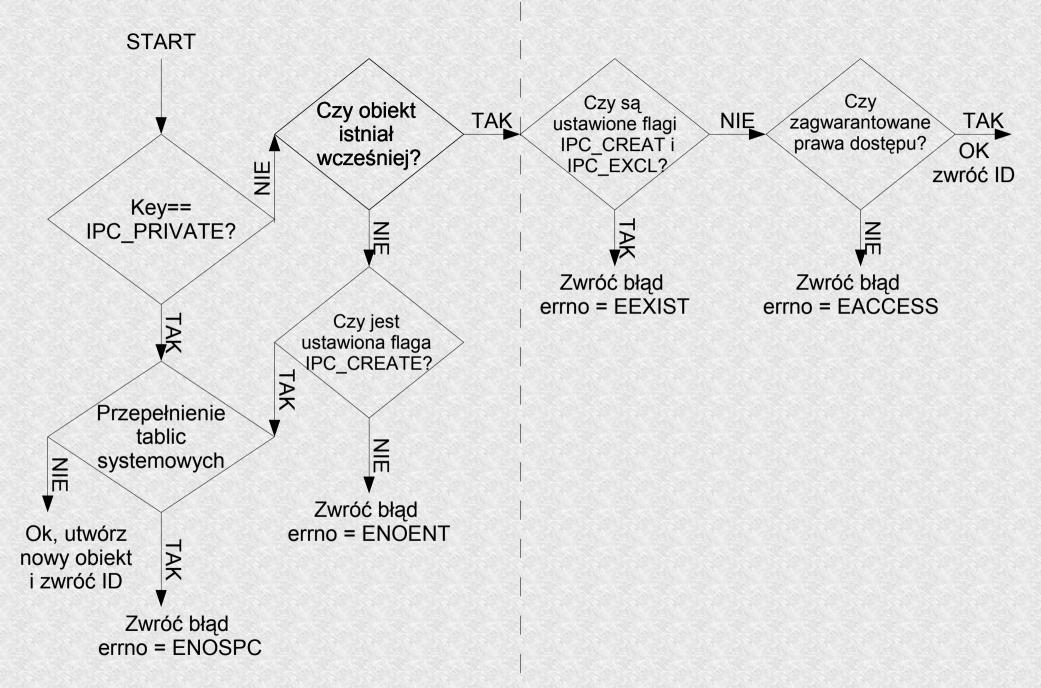
Jądro trzyma informacje na temat każdego kanału komunikacji międzyprocesowej w strukturze:

```
#include <sys/ipc.h>
struct ipc_perm
{
ushort uid; /* id użytkownika dla właściciela */
ushort gid; /* id grupy dla właściciela */
ushort cuid; /* id użytkownika dla twórcy */
ushort cgid; /* id grupy dla twórcy */
ushort mode; /* tryb dostępu */
ushort seq; /* numer koleiny */
key_t key; /* klucz */
}
```

- Do pobierania wartości tej struktury służą funkcje msgctl, semctl oraz shmctl
- Wszystkie trzy funkcje do tworzenia kanału komunikacji IPC msgget, semget oraz shmget pobierają klucz key_t a zwracają identyfikator kanału.

Wszystkie też mają argument flag, którego

- 9 najmniej znaczących bitów określa tryb dostępu do kanału
- pozostałe określają czy ma być utworzony kanał czy nie itp.
 - jeżeli argument key ma wartość IPC_PRIVATE to będzie utworzony prywatny kanał komunikacji międzyprocesowej.
 - Nie istnieje taka kombinacja ścieżki i identyfikatora by ftok wygenerowało IPC_PRIVATE
 - IPC_CREAT w argumencie flag spowoduje utworzenie nowego elementu w tablicy systemowej w jądrze jeżeli jest brak, jeżeli już jest to będzie przekazany on jako wartość zwrotna.
 - jeżeli flag ma IPC_CREAT + IPC_EXCL uda się utworzenie kanału tylko wtedy gdy go nie było jeżeli był to funkcja zwróci błąd.
 - IPC_EXCL w tym przypadku jest tylko do tworzenia przy korzystaniu już nie obowiązuje i inni mogą używać zgodnie z prawami dostępu.
 - IPC_EXCL bez IPC_CREAT nie ma znaczenia

- podczas tworzenia 9 najmłodszych bitów argumentu flag inicjuje pole ipc_perm
- cuid, cgid, uid i gid przejmują obowiązujące identyfikatory użytkownika i grupy dla procesu wywołującego funkcję.
- identyfikatory twórcy kanału nigdy się nie zmieniają (cuid i cgid)
- identyfikatory właściciela mogą ulec zmianie przez odpowiednie zawołanie funkcji msgctl, semctl lub shmctl
- *ctl służą także do zmiany praw dostępu
- każda operacja na kanałach IPC (zapis, odczyt) powoduje sprawdzanie podobne do sprawdzania praw dostępu w systemie plików

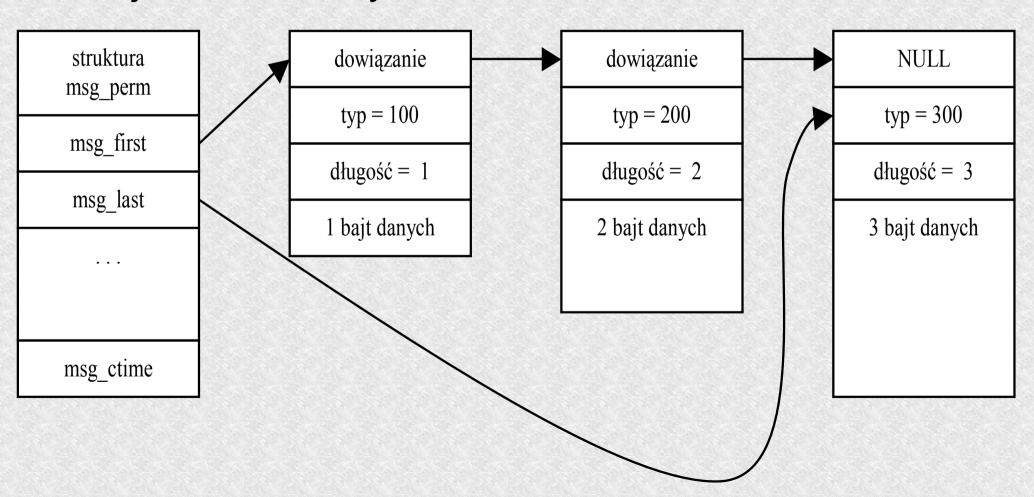
- sprawdzanie odbywa się na podstawie pola ipc_perm
 - Proces nadzorcy ma zawsze przyznane prawa dostępu
 - jeżeli uid lub cuid oraz odpowiedni bit prawa dostępu się zgadza, to proces ma przyznane prawo dostępu.
 - jeżeli gid lub cgid się zgadzają oraz odpowiedni bit prawa dostępu, to proces ma przyznane to prawo dostępu
 - jeżeli powyższe się nie powiodą do odpowiedni bit prawa dostępu dla innych musi być ustawiony

- wszystkie komunikaty są pamiętane w jądrze systemu i mają przypisany identyfikator kolejki komunikatów (message queue identyfier)
- msqid identyfikuje konkretną kolejkę komunikatów
- procesy czytają i piszą do dowolnych kolejek komunikatów
- nie wymaga się by jeden proces czekał już na pojawienie się komunikatu zanim drugi zacznie pisać
- proces może umieścić komunikat w kolejce i zakończyć swoje działanie.
- każdy komunikat w kolejce ma następujące atrybuty
 - typ liczba całkowita typu long
 - długość porcji danych, może być 0
 - dane jeżeli długość jest większa niż 0

Dla kolejki komunikatów jądro utrzymuje taką strukturę

```
#include <sys/types.h>
#include <sys/ipc.h>
struct msgid ds.
struct ipc perms msg perms; /* struktura praw dostępu dla
operacji */
struct msg *msg first; /* wskaźnik do 1 komunikatu w kolejce */
struct msg *msg last; /* wskaźnik do ostatniego komunikatu w
koleice */
ushort msg cbytes; /*bieżąca liczba bajtów w kolejce */
ushort msg gnum; /* bieżąca liczba komunikatów w kolejce */
ushort msg gbytes; /* maksymalna liczba bajtów dla kolejki */
ushort msg lspid; /* identyfikator procesu który ostatnio pisał
coś do kolejki */
ushort msg lrpid; /* identyfikator procesu, który ostatnio
wywołał msgrcv */
time t msg strime; /* czas ostatniego wywołania funkcji msgsnd */
time t msg rtime; /* czas ostatniego wywołania funkcji msgrcv */
time t msg ctime /* czas ostatniego wywołania funkcji msgctl
która zmieniła wartość powyższych pól */
};
```

Przypuśćmy, że w kolejce mamy trzy komunikaty o długości 1,2,3 bajty typach 100,200,300 i w tej tez kolejności nadeszły to:

Do tworzenia służy msgget

```
#include <sys/types.h>
#include <sys/ipc.h>
#include <sys/msg.h>
int msgget (key_t key, int msgflag);
```

funkcja zwróci id kolejki lub -1 gdy się nie powiedzie

msgflag określa prawa dostępu:

Wartość liczbowa	stała symboliczna	znaczenie
0400	MSG_R	czytanie dla właściciela
0200	MSG_W	pisanie dla właściciela
0040	MSG_R >> 3	czytanie dla grupy
0020	MSG_W >> 3	pisanie dla grupy
0004	MSG_R >> 6	czytanie dla innych
0002	MSG_W >> 6	pisanie dla innych
1000	IPC_CREAT	
2000	IPC_EXCL	
4000	IPC_NOWAIT	

Do umieszczenia komunikatu w kolejce służy:

```
#include <sys/types.h>
#include <sys/ipc.h>
#include <sys/msg.h>
int msgsnd(int msqid, struct msgbuf *ptr, int length, int flag);
```

- lenhgth określa długość komunikatu w bajtach jest to liczba bajtów danych zdefiniowanych przez użytkownika, czyli te po polu long, może być też 0.
- flag może przyjąć stałą symboliczną IPC_NOWAIT lub 0.
- jeżeli będzie IPC_NOWAIT to gdy kolejka jest pełna lub jest zbyt wiele komunikatów w całym systemie to funkcja zwróci natychmiast –1 a errno = EAGAIN.
- gdy msgsnd zakończymy sukcesem dostaniemy zwrotne 0.

ptr jest wskaźnikiem do struktury o następującym wzorcu

```
struct msgbuf
{
long mtype; /* typ komunikatu */
char *mtext; /* dane komunikatu */
}
```

- mtext jest mylący bo mogą tam być różne dane
- przez wzorzec rozumiemy że ptr musi wskazywać na liczbę całkowitą typu long która zawiera typ komunikatu i poprzedza sam komunikat (o ile długość > 0)
- jądro nie interpretuje treści komunikatu
- można zdefiniować własną strukturę np.

```
typedef struct my_msgbuf {
   long mtype;
   short mshort; /*dowolność */
   char mchar[8]; /* dowolność */
} Message;
```

Do odbioru służy

```
int msgrcv(int msqid, struct msgbuf *ptr, int length, long
msgtype, int flag);
```

- ptr wskazuje gdzie ma być zapisany komunikat
- length rozmiar danych ptr'a
- msgtype określa pożądany przez odbiorcę komunikat
 - 0 oznacza pierwszy który wszedł do kolejki (zasada FIFO)
 - >0 pierwszy komunikat którego typ jest taki sam
 - <0 pierwszy komunikat z najmniejszych typów które nie są większe niż wartość bezwzględna msgtype.

Dla przykładowej kolejki z typami 100L, 200L i 300L mamy

Argument	Typ przekazanego
msgtype	komunikatu
OL	100L
100L	100L
200L	200L
300L	300L
-100L	100L
-200L	100L
-300L	100L

- flag określa co należy zrobić gdy w kolejce brak komunikatów
 - gdy ustawiony IPC_NOWAIT wtedy natychmiast wracamy, funkcja zwraca –1 i errno = ENOMSG
 - jeżeli nie ma IPC_NOWAIT to proces czeka aż nastąpi jedno z 3 zdarzeń
 - będzie można otrzymać komunikat żądanego typu
 - · kolejka komunikatów zostanie usunięta z systemu.
 - proces przechwyci odpowiedni sygnał
 - jeżeli flag ma MSG_NOERROR to jeśli otrzymamy więcej danych niż wskazaliśmy przez length to nadmiar będzie pominięty a funkcja nie wykaże błędu

Do sterowania kolejką komunikatów służy

```
int msgctl(int msqid, int cmd, struct msqid_ds.
*buff);
```

gdy cmd jest:

```
    IPC_RMID - 0 usunięcie kolejki
    IPC_SET - 1 ustawia na podstawie buff
    IPC STAT - 2 pobiera pobiera do buff
```

Klient - serwer.

```
/* msgq.h */
#include <sys/types.h>
#include <sys/ipc.h>
#include <sys/msg.h>
#include <sys/errno.h>

extern int errno;
#define MKEY1 1234L
#define MKEY2 2345L
#define PERMS 0666
```

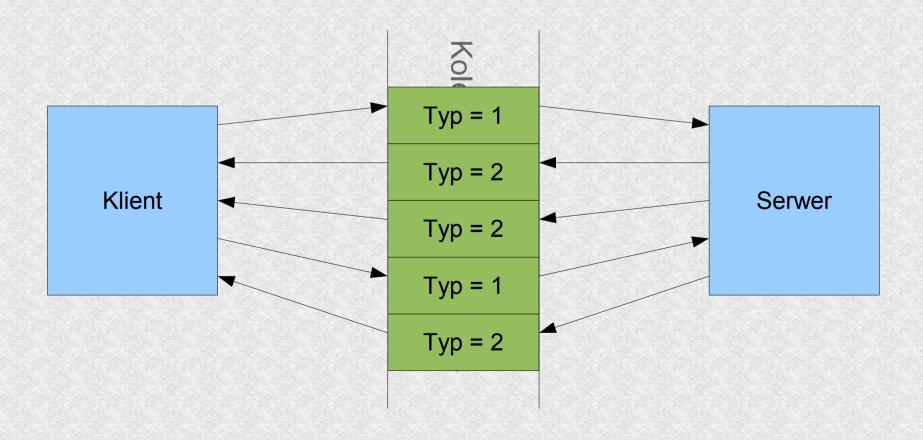
```
#include "msqq.h"
main() //dla serwera
int readid, writeid;
if ((readid = msgget(MKEY1, PERMS|IPC CEAT))<0)</pre>
  perror ("serwer: nie mogę otworzyć kolejki 1");
if ((writeid = msgget(MKEY2, PERMS | IPC CREAT)) <0)
  perror ("serwer: nie mogę otworzyć kolejki 2");
serwer (readid, writeid);
exit(0);
```

```
#include "msqq.h"
main()//dla klienta
int readid, writeid;
if ((writeid = msgget(MKEY1,0))<0)</pre>
  perror ("klient: nie mogę otworzyć kolejki 1");
if ((readid = msgget(MKEY2,0)) < 0)</pre>
  perror ("klient: nie mogę otworzyć kolejki 2");
client(readid, writeid);
/* usuwamy kolejki */
if (msgctl(readid, IPC RMID, (struct msqid ds*)0) <0)
  perror("klient: nie moge usunać kolejki 1");
if (msqctl(writeid, IPC RMID, NULL) < 0)
  perror ("klient: nie mogę usunąć kolejki 2");
exit(0);
```

```
#include "mesqq.h"
void mesg send(int id, Mesg *mesgptr)
if (msgsnd(id, (char*)&(mesgptr->mesg type),
  mesgptr->mesg len,0) !=0)
     perror("błąd wysyłania komunikatu");
int mesg recv(int id, Mesg *mesgptr)
{int n;
n = msgrcv(id, (char*) &mesgptr->mesg type),
  MAXMESGDATA, mesgptr->mesg type, 0);
if ((mesgptr->mesg len = n) < 0)</pre>
  perror("blad odbioru");
return(n); /*jeśli koniec pliku to n=0*/
```

Stosując typy komunikatów można osiągnąć komunikacje dwustronną

- 2 typ oznacza komunikaty od serwera do klienta
- 1 typ oznacza komunikaty od klienta do serwera

Stosując typy komunikatów można osiągnąć komunikacje dwustronną dla serwera i wielu klientów.

- Klient wysyłając komunikat ustawia typ = 1 a w treści zamieszcza swój pid
- Serwer odbiera wszystkie komunikaty gdzie typ = 1
- Odczytuje z treści pid nadawcy
- Odpowiada wkładając do kolejki komunikat gdzie typ = pid
- Klient odczytuje wszystkie komunikaty o typie takim jak jego pid.

